



Meddelad i Stockholm

## KLAGANDE

Skatteverket  
106 61 Stockholm

## MOTPART

[REDACTED], [REDACTED]

Ombud: Advokat [REDACTED]

[REDACTED]

Ombud: [REDACTED]

[REDACTED]

## ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrätten i Stockholms läns dom den 5 juni 2008 i mål nr 1357-08 och 10105-08, se bilaga

## SAKEN

Eftertaxering 2000 för inkomst och skattetillägg  
Debiteringsåtgärder enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen (1997:483)  
Ersättning enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

---

Skatteverket yrkar att kammarrätten ska upphäva länsrättens dom och fastställa Skatteverkets beslut.

[REDACTED] bestrider bifall till överklagandet samt yrkar ersättning för rättegångskostnader i kammarrätten med 21 350 kr jämte mervärdesskatt. Han yrkar vidare att, för det fall kammarrätten upphäver länsrättens dom, målen ska återförvisas till länsrätten för prövning av övriga förutsättningar för eftertaxering. För det fall kammarrätten inte gör det yrkar han bl.a. att muntlig förhandling ska hållas.



Skatteverket bestrider bifall till [REDACTED] yrkanden om återförvisning och kostnadsersättning.

Skatteverket anför, utöver vad som har upptagits i länsrättens dom, bl.a. följande. Länsrätten har funnit att [REDACTED] blivit personligen delgiven enligt 3 och 24 §§ delgivningslagen (1970:428) genom att han underrättats om misstänkt brottslighet enligt den gärningsbeskrivning som fogats till protokoll den 8 december 2005 och då det där antecknats att han före förhörets början tagit del av gärningsbeskrivningen. Skatteverket är av annan uppfattning. Åtal som utgångspunkt för eftertaxeringsfristen skulle på av länsrätten angivna förutsättningar aldrig kunna bli aktuellt. Av uttalanden i prop. 1984/85:47 följer att åklagaren i normalfallet kan utverka preskriptionsavbrott genom att delge den misstänkte vid förhör genom att överlämna en skriftlig underrättelse om misstanke om brott. Bevisning avseende delgivningen kan då fullgöras genom anteckning i förhørsprotokollet. I de handlingar [REDACTED] har åberopat finns det emellertid – till skillnad från det förundersökningsprotokoll i annat mål som han har åberopat – ingen anteckning om delgivning. Även åklagaren har framfört att [REDACTED] inte har blivit delgiven på det sätt som avses i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), eftersom målet inte var föremål för preskription. Detta har inte motbevisats av [REDACTED]. Han har således inte under år 2005 fått del av någon misstanke om brott på det sätt som gäller för stämning i brottmål. Utgångspunkten för beräkning av tidsfrist för eftertaxering är därför då åtal väcktes under våren 2006. Eftertaxeringsbeslutet har således meddelats i rätt tid. – [REDACTED] har i kammarrätten endast upprepat vad som anfördes i länsrätten. Även om han skulle vinna bifall till sin talan bör ersättning inte utgå.

[REDACTED] anför bl.a. följande. För korrekt delgivning krävs att underrättelse om brottsmisstanke delges personligen med den misstänkte. Därför kan delgivning inte ske exempelvis genom kungörelse eller med



hushållsmedlem. Han har emellertid blivit personligen delgiven brottsmisstanken i samband med förhör. Det grundläggande för delgivning är att någon har tagit emot en handling, inte att denne genom delgivningskvitto eller på annat sätt har bekräftat mottagandet. Han har aldrig bestritt utan tvärtom medgett att han mottagit underrättelsen om brottsmisstanke. Vad gäller civilrättsliga förpliktelser tillmäts inte partsavsikten någon betydelse i preskriptionshänseende. Skatteverkets påstående, att bestämmelsen i 14 § andra stycket skattebrottslagen tar sikte på en speciell form av underrättelse, är heller inte korrekt. Uttalandet i prop. 1984/85:47 s. 46, om att delgivning av skriftlig brottsmisstanke får ske så snart utredningsmaterialet ger tillräckligt underlag för att anse att skäligen misstanke föreligger, är inte förenligt med Skatteverkets påstående. Det saknar relevans att åklagarens avsikt inte var att delge honom en underrättelse om brottsmisstanke. Det är ett felaktigt påstående, att åtal som utgångspunkt för eftertaxeringsfristen inte skulle bli aktuellt vid länsrättens tolkning av bestämmelserna. En underrättelse av en misstanke som inte uppfyller rekvisiten i 14 § andra stycket skattebrottslagen eller har delgetts på annat sätt än vad som gäller för delgivning av stämningsansökan i brottmål är inte preskriptionsavbrytande. I alla dessa fall blir åtalstidpunkten avgörande. – Han hade i länsrätten även åberopat andra invändningar mot Skatteverkets eftertaxeringsbeslut, såväl rättsliga som materiella, än den som lagts till grund för länsrättens dom. Med hänsyn till instansordningsprincipen bör därför, för det fall Skatteverket vinner bifall till sitt överklagande, målen återförvisas till länsrätten. Han åberopar ett rättsutlåtande av [REDACTED]

## **DOMSKÄL**

Eftertaxering enligt 4 kap. 15-22 §§ taxeringslagen (1990:324), TL, är en extraordinär åtgärd till nackdel för den enskilde som får ske efter utgången av ordinarie omprövningsperiod. Den i målen aktualiserade bestämmelsen i 4 kap. 21 § TL om tidsfrist för eftertaxering vid underrättelse om misstanke om brott tillkom ursprungligen efter förslag i



prop. 1984/85:47. Det anfördes då att möjligheten till eftertaxering borde tidsbegränsas så att eftertaxering inte åsätts senare än som är motiverat med hänsyn till att den skattskyldige inte ska kunna göra oskäligen vinster (s. 42) och att den för tidsfristen avgörande tidpunkten hade bestämts med utgångspunkt i att det då i regel bör kunna föreligga ett utredningsmaterial som är tillräckligt för skatteprocessen (s. 43). Enligt specialmotiveringen bedömdes det vara tillräckligt, för att en ansökan om eftertaxering skulle få tas upp till prövning, att underrättelsen hade delgetts på föreskrivet sätt (s. 50).

Kammarrätten instämmer i länsrättens bedömning att [REDACTED], i samband med förhör den 8 december 2005, delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser hans beskattning avseende 2000 års inkomsttaxering, att delgivningen skett i överensstämmelse med föreskrifterna i 14 § andra stycket skattebrottslagen och att eftertaxeringsbeslutet den 25 oktober 2007 därmed har meddelats för sent. Vad Skatteverket har anfört föranleder således inte kammarrätten att göra någon annan bedömning än den som länsrätten gjort. Överklagandet ska därför avslås. Vid denna bedömning saknas skäl för att pröva [REDACTED] villkorade yrkanden.

[REDACTED] vinner bifall till sin talan i kammarrätten, varför ersättning kan komma ifråga. Han får skäligen antas ha varit i behov av visst biträde för att ta tillvara sin rätt. Emellertid har utredningen här i allt väsentligt varit densamma som i länsrätten och vad som anförts under skriftväxlingen är i huvudsak en upprepning av vad som anförts tidigare. Kammarrätten finner därför att [REDACTED] skäligen är tillgodosedd i ersättningshänseende med 5 000 kr.

## **DOMSLUT**

Kammarrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten tillerkänner [REDACTED] [REDACTED] ersättning med 5 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR (formulär 3), se bilaga

[REDACTED]

lagman

[REDACTED]

kammarrättsråd

[REDACTED]

tf assessor

referent